

[Jens Chr. Christensen.]

eller til staten, men som alligevel bevarer sin valget, og så tilføjede han, at det jo er et tydeligt bevis på, at hele den måde, hvorpå skatten udskrives, er forkert. Det skal vi selvfølgelig ikke komme ind på her, men jeg vil blot sige, at denne skatteyder giver dog et bidrag til kommunens økonomi. I vor lille landkommune lignes de to femtedele af kommunens udgifter på fast ejendom.

Endelig fremdrog det ærede medlem hr. Holger Eriksen også spørgsmålet om de kommuner, der er uefterrettelige med hensyn til skatteinddrivelse. Forholdet er det, at kommunalbestyrelserne gør et meget stort arbejde for at få alle skatterestancer ind, men der er, som jeg netop henviste til i mit første indlæg, forhold, der gør det uhyre vanskeligt at få alle skatterestancerne ind. Jeg nævnte, at skattens størrelse har oversteget den sjettedel, som vi kan forlange tilbageholdt i lønudbetaling, og de mennesker, der ikke ønsker at betale skat, og som der måske ingenting er at pante hos, står kommunalbestyrelsen fuldstændig magtesløs overfor.

Der er som før nævnt fremdraget nogle forhold, som ikke er nævnt i det foreliggende lovforslag vedrørende kommunalbestyrelsesmedlemmer. Det ville antagelig være uheldigt, hvis både mand, kone og måske svigermor kunne få sæde i en kommunalbestyrelse på 5 medlemmer — det er vel det mindste antal, der findes i en kommunalbestyrelse — for så er vi da i hvert fald klar over, hvem der fik den endelige afgørelse indenfor denne kommunalbestyrelse; det blev antagelig svigermor.

Når det ærede medlem hr. Alfred Jensen fremdrager min sammenligning mellem skat og kontingentbetaling, vil jeg dertil sige, at den gælder selvfølgelig ikke tilhørsforholdet. Man kan ikke benytte sammenligningen, når det gælder tilhørsforholdet, men man kan det i høj grad, når det gælder skattebetalingen. Jeg finder det fuldstændig rigtigt, at vælgerne ligesom indenfor foreninger skal betale det, man har pligt til indenfor et samfund.

Jeg vil gerne tilsidst sige til den højtærede minister angående overbebyrdelse af kommunalbestyrelsen, at arbejdet selvfølgelig altid kan udføres med lidt god vilje, men vi skal huske på, at disse mennesker indenfor

kommunalbestyrelsen kun har deres fritid at bruge til kommunalt arbejde. Vi ved, at januar og februar er meget travle måneder for kommunalbestyrelserne, og hvis de så samtidig skal udarbejde alt det, der står i forbindelse med adgangen til afstemning, vil de altså få et meget stort arbejde at udføre. Det kan undgås, hvis vi bibeholder den dato for tilhørsforholdet, som vi har i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Holger Eriksen: Det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen gjorde nu gældende, at det ikke var de mennesker, der var i vanskeligheder, man var ude efter. Det vil med andre ord sige, at det ærede medlem indrømmer, at dem, der er i restance, ikke som følge af modvilje mod at betale, men som følge af at de har vanskeligheder ved at betale, vil man ikke gøre noget. Det må i hvert fald medføre, at partiet må ændre sit standpunkt, det må undlade at afvise forslaget helt og fuldt på det punkt, men må sige, at det kun er dem, der har vist sig ikke at ville betale, så man har måttet afskrive skattebeløbet, der skal rammes. Man må altså gå meget, meget længere tilbage, end der nu er tale om. Det må blive den logiske konsekvens.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Holger Eriksen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 171 af 31. marts 1953 om valg til folketinget [af Steen m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 121; fremsættelsen findes i tidenden sp. 38).

Lovforslaget sattes til forhandling.